

føre en aarlig Udgift af 20 Mill. Kr. Lad være, at denne Beregning er rigtig eller maaske mindre rigtig, saa er det dog aldeles sikkert, at det vilde betyde en ret stor aarlig Sum at faa Landets Ungdom tvangsopøvet i Gymnastik og Vaabenbrug. Selv om vi trak de Beløb fra, som senere ere anvendte i Henhold til Forsvarslovene af 1909 dels ekstraordinært, dels i ordinær Merudgift, udover hvad der ligger i Socialdemokratiets Program, haaber jeg, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds vil indrømme, at ogsaa ved at følge Socialdemokratiets Program vilde man i dette Øjeblik ikke blot have haft Ebbe i Kassen, men vi vilde have været under Bunden af Kassen, om end der naturligvis kunde have været indsparet en Del Millioner. Men vi have jo i den Forbindelse Raad til at flutte os lidt med Millionerne. Naar de senere Aars Finanslove have vist saa store regnskabsmæssige Underskud, skal der mange til, for at den Sætning, det ærede Medlem udtalte, og som jeg er sikker paa at gengive ordret, at Socialdemokratiet ikke har Del i det finansielle Underskud, skulde være rigtig. Hvis den Sætning nemlig skulde være rigtig, skulde det ærede Medlem kunne paavise, at hans Parti ikke havde været med til at paaføre Statskassen de betydelige ekstraordinære og ordinære Merudgifter og den Mindreindtægt, der hidrører fra, at Toldlovens Indtægter bleve mindre. Men jeg skulde tage meget fejl, om ikke Socialdemokratiet som saadant har været med dertil, jeg regner ikke, at de have sagt: „Stemmer ikke“ ved Finanslovens endelige Vedtagelse, naar de have været med til at stemme for de enkelte Poster. Jeg skulde tage meget fejl, om Socialdemokratiet ikke har været med til de allerfleste Udgifter, som i den Henseende ere paaførte Statskassen. Jeg vil endog gaa saa vidt at sige, at hvis dette høje Ting havde fulgt Socialdemokratiet med Hensyn til Lønningslovene og paa forskellige andre Omraader, vilde det have paaført Statskassen ret betydelige Merudgifter, som vel omtrent havde kunnet balancere med de Penge, der kunde have været sparede, om vi havde fulgt Socialdemokratiets Hærprogram. Det skal interessere mig at høre en talmæssig Opgørelse af det ærede Medlem vedrørende den af ham udtalte Paastand, at Socialdemokratiet ikke har Del i det finansielle Uføre, og at hvis Rigsdagen havde fulgt Socialdemokraternes Program vedrørende Hærudgifterne, vilde der have været Penge nok i Kassen. Jeg gaar ud fra, at det er en overvejlet Sætning, der ikke er falden ud af Munden

paa det ærede Medlem, da det vedrører et Hovedpunkt i Finanslovsforslaget, men at den hviler paa gode talmæssige Beregninger, og det skal, som sagt, interessere mig i høj Grad at høre det ærede Medlem opstille dette Regnestykke.

Der var en anden Ting i de to Ordføreres Udtalelser, som i høj Grad interesserede mig. Socialdemokraternes ledende Mænd have en Gang i Sommer fremsat en offentlig Udtalelse om, at nu skulde der passes paa, for nu vilde der ske Angreb paa den humane og sociale Lovgivning, nu skulde de stille sig paa Vagt overfor disse Angreb. Det forekommer mig at være en Vagtpost af en egen Art, for man stillede sig paa Vagt mod en Fjende, som slet ikke var i Sigte. Det var derfor en ret unyttig Vagtpost. Vi haveovre hos os et Folkeførd, som hedder Molboerne; de lod en Gang en Mand staa paa Vagt ved en Kanon, Tiden blev ham lidt lang; saa gik han hen og løftede paa Kanonen. Da han skønnede, at den var for svær for hans Kræfter, tog han sit Tøj og gik. Da man spurgte ham, hvor det kunde falde ham ind, sagde han: Ja, hvis der kun kommer een, skal han nok lade den staa, og kommer der flere, kan jeg dog ikke udrette noget. En lignende Vagtpost have Socialdemokraterne stillet op her, de kunde godt have holdt den borte, til der var kommet nogle, der vilde flytte disse sociale Love. Begge de to Herrer havde travlt med hver paa sin Maade at godtgøre, at de Folk, som fik Gavn af de sociale Love, i Virkeligheden selv betalte det, og at det derfor ikke var mere end rimeligt, at de fik dem. Det var jo paa den Maade ikke en Gang Humanitet, for Samfundet er jo pligtigt at betale sine enkelte Medlemmer, hvad det skylder dem. Hvis de ikke fik mere, end hvad de havde betalt og havde retfærdigt Krav paa, er det ikke værd at give disse Love saa stort et Navn. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds roste sig endogsaa af, at han og hans Meningsfæller vare Skyld i disse Love, og han roste sig af, at Alderdomsunderstøttelsen efter sidst aflagte Regnskab viste en Udgift af 5,53 Mill. Kr., medens den var budgetteret til 4,45 Mill. Kr. Det undrer mig nu, for det forekommer mig, at det ikke er noget at glæde sig over, at der er saa mange i Samfundet, som trænge til Støtte, at der endogsaa er gaaet 1 Million mere end beregnet; og navnlig i et Aar, hvor vi alle tale om, at vi skulle spare, er det en ejendommelig Glæde. Det er et ejendommeligt Udtryk